

Abstrakt

Bakalářská práce se zabývá anglickými překladovými protějšky českých bezpředložkových instrumentálních tvarů substantiv. Teoretická část práce stručně charakterizuje český pádový systém a pozici bezpředložkového a předložkového instrumentálu v tomto systému, dále pak popisuje vybrané (zvláště morfologické) aspekty instrumentálu, načež se zaměřuje na charakteristiku syntaktických funkcí, které mohou bezpředložkové instrumentální tvary plnit, a významů, jež mohou mít. Následně je věnována pozornost tomu, jaké protějšky těchto tvarů lze očekávat v angličtině (a to především s ohledem k sémantice). Metodologická část práce rekapituluje argumenty pro preferenci primárně sémantického přístupu nad přístupem ryze syntaktickým.

Samotná analýza se zakládá na vzorku 110 dokladů; pro každou z jedenácti vytyčených sémantických specifikací (tj. agens, lokální určení směru či cesty, způsob, průvodní okolnosti, fázový instrumentál, nástroj, látka, prostředek věcný a akční, zřetel, příčina) se pracuje s deseti českými doklady a jejich anglickými protějšky, získanými z paralelního korpusu *InterCorp v8*. Analýza se pokouší pro každou sémantickou specifikaci určit primární realizační formu nalezenou v anglických protějšcích a identifikovat sémantické rysy a gramatémy relevantní pro volbu mezi různými realizačními formami.

klíčová slova: pád, český instrumentál, překladový protějšek, realizační forma, sémantická role, syntaktická funkce